

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1211

гр. Бургас, 23.09.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, V ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на двадесет и трети септември, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Вяра Ив. Камбурова
Членове: Галя В. Белева
Димитър П. Стоянов

като разгледа докладваното от Димитър П. Стоянов Въззивно частно
гражданско дело № 20212100501433 по описа за 2021 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 274, ал. 1, т. 1 от ГПК.

Образувано е по повод частна жалба, подадена от С. С. С., с адрес: гр. Карнобат, ул.
„Георги Димитров“ № 6, ет.1, оф.3, чрез упълномощения му представител адв. Янка
Стайкова против Определение № 260304/08.07.2021 г. постановено по гр. д. № 303/2021 г.
по описа на Районен съд - Карнобат, с което районният съд е прекратил производството по
делото като недопустимо на основание чл.130 от ГПК.

С подадената частна жалба постановеното от Районен съд Карнобат прекратително
определение се оспорва като незаконосъобразно и неправилно. Частният жалбоподател
оспорва изводите на съда, според които по иска по чл.439, ал.1 от ГПК не се явява само
ответник „Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ“ ЕАД, но и първоначалният възискател по
изпълнителното дело – „БНП Париба пърсънал файненс“ ЕАД, като последният се явявал
задължителен необходим другар. Сочи, че е осъден въз основа на заповед за изпълнение да
заплати на „БНП Париба пърсънал файненс“ ЕАД посочените в изпълнителния лист
вземания. Впоследствие е била извършена цесия на дълга, като първоначалният кредитор го
е прехвърлил на ответника „Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ“ ЕАД. Първоначалното
изпълнително дело срещу лицето е прекратено на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК на
15.05.2020 г., като впоследствие ответникът въз основа на същия изпълнителен лист е
образувал процесното изпълнително дело, с оглед на което е заведен и иска по чл.439 от
ГПК. Сочи, че в цитираната от първата инстанция практика случаят е различен, защото
длъжникът там оспорва изпълнението с твърдения, че кредиторът е прехвърлил вземането,
след като заповедта е влязла в сила, а по изпълнителното дело съдебният изпълнител е
конституирал цесионера, като възискател, въпреки че цесията не е за същото вземане – това
било модалитет, който липсвал в настоящия случай. По конкретното дело липсвало

оспорване, че цесията не е за същото вземане по заповедта за изпълнение на паричното задължение. Жалбоподателят твърди, че третото лице, за което съдебният изпълнител е приел, че се е суброгира в правата на кредитора по изпълнителния лист, е надлежният ответник по иска по чл.439 от ГПК, но не и кредиторът.

Навежда довод, че в изпълнение на принципа на диспозитивното начало по чл.7 от ГПК и съответно с правото на избор на правна защита, съгласно чл.6, ал.2 от ГПК, съдът следва да се ограничава в рамките, които страната е поставила. Първоинстанционният съд не е имал задължение да дава указания за насочване на иска срещу втори ответник, тъй като не се касае за нередовност на исковата молба, която да подлежи на отстраняване по реда на чл.129, ал.2 от ГПК.

Постъпил е отговор на подадената частна жалба от насрещната страна.

Счита, че решаващият съд е имал основание да върне депозираната от ищеца искова молба като недопустима. Съдът ясно е указал да се отстранят констатираните нередовности, което не е било изпълнено от страна на ищеца, съответно първоинстанционният съд е следвало основателно да върне исковата молба като недопустима.

В тази връзка моли въззивният съд да остави без уважение депозираната частна жалба като неоснователна, като обжалваното определение да бъде потвърдено.

Съдът намира, че частната жалба е подадена в срок, от легитимирано лице, против подлежащ на обжалване акт и е допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Пред Районен съд - Карнобат е бил предявен иск от С. С. С. – длъжник в изпълнителното производство по изп. дело № 2984/2020 г. по описа на ЧСИ Таня Маджарова против „Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ“ ЕАД – взыскател по посоченото изпълнително дело, с който на основание чл. 439 от ГПК, се моли да бъде прието за установено, че ищецът не дължи поради погасяването им по давност сумите, за които се води изпълнително дело №2984/2020 г. по описа на ЧСИ Таня Маджарова, което изпълнително дело е образувано въз основа на изпълнителен лист, който е издаден на 10.08.2011 г. по ч.гр.д. №437/2011 на Районен съд – Карнобат и въз основа на който е предприето принудително събиране на сумите.

С разпореждане от 08.03.2021 г. Районен съд – Карнобат е оставил така подадената искова молба без движение като нередовна. С последното съдът приема, че ищецът следва да внесе в съда поправена искова молба с посочване като ответник и „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД, ведно с приложенията към нея и за този ответник.

С уточняваща молба от 11.03.2021 г. ищецът е заявил, че насочва иска си към взыскателя „Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ“ ЕАД и желае произнасяне, че не дължи именно на него.

С Определение № 260304/08.07.2021 г. постановено по гр. д. № 303/2021 г. по описа на Районен съд - Карнобат, с което районният съд е прекратил производството по делото като недопустимо на основание чл.130 от ГПК.

За да приеме, че предявеният иск с правно основание чл. 439 от ГПК е недопустим първоинстанционният съд е приел, че надлежен ответник по делото се явява не само

ответника по предявения иск „Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ“ ЕАД, но и „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД, който е задължителен необходим другар по делото и като такъв производството не е могло да се развие без негово участие. След като са дадени указания на ищеца да отстрани нередовността на исковата молба, като предяви иска си и срещу двамата посочени по – горе ответници, като последните не са спазени в указания от съда срок, то предявеният иск е бил недопустим и производството по него е следвало да бъде прекратено.

Искът по чл.439 от ГПК е средство за защита на длъжника срещу материалната законосъобразност на принудителното изпълнение. Той е предоставен на длъжника в изпълнителния процес за оспорване на предприетото срещу него изпълнение по конкретно образувано изпълнително дело. Следователно защитата на длъжника в рамките на производството е насочена срещу точно определено вземане, по конкретно изпълнително дело, срещу конкретен взыскател, който е конституиран като такъв по конкретното дело. Съвместната процесуална легитимация, на която се позовава първоинстанционния съд, а с това обосновават и недопустимостта на исковата молба, има само при необходимото задължително другарство – когато поради естеството на спорното право, но и по разпореждане на закона решението трябва да е еднакво спрямо всички другари – например чл.26, ал.4 от ГПК, чл.440, ал.2 от ГПК, чл.134 от ЗЗД и др.

С оглед липсата на законова разпоредба, предписваща задължителното участие в процеса на цесионер и цедент, в случай на оспорване на вземането по чл.439 от ГПК, трябва да се изследва дали обстоятелствата, описани конкретно в исковата молба, налагат необходимостта от еднакво решение спрямо цедента и цесионера. По отношение на договора за цесия е трайна практиката на съдилищата, съгласно която не съществуват общи права или такива, които да почиват на едно и също основание, поради което същите нямат качеството на необходими другари по смисъла на чл.216, ал.2 ГПК. /Така Решение №44 от 14.05.2016 г. на ВКС по т.д.3596/2015 г., I т.о., ТК/. В общия исков процес последицата от прехвърляне на спорното право води до последиците, посочени в чл.226 от ГПК, като приобретателят може да встъпи в делото или да бъде привлечен като подпомагаща страна, или евентуално да замести първоначалната страна. Тоест правоприемството е отразено от процесуалния закон със специфични последици, които позволяват на приобретателя да участва в процеса, като съответно балансират интереса между последния и първоначалните страни в процеса.

В изпълнителния процес разпоредбата на чл.429, ал.1 от ГПК предопределя специфичните последици, до които води правоприемството, след като е издаден изпълнителен лист от първоначалния кредитор. Съгласно посочената норма наследниците и частните правоприемници на взыскателя могат да искат изпълнение въз основа на издадения в полза на взыскателя изпълнителен лист. Видно е, че в рамките на изпълнителното производство тази разпоредба предопределя субективните предели на изпълнителния лист, както и последиците от настъпилото правоприемство в рамките на изпълнителния процес. Тези съждения обуславят извода, че надлежна пасивна процесуална легитимация по делото има взыскателят, който е придобил вземането след прехвърлянето, а именно цесионерът.

Съдебната практика също е ориентирана в насока, че надлежна пасивна процесуална

легитимация по иск с правно основание чл.439 от ГПК в случаите на цесия, има само взыскателят, който е придобил вземането след неговото прехвърляне, тоест цесионерът. / Определение № 402 от 10.07.2018 г. на ВКС по т. д. № 1385/2018 г., II т. о., ТК, Определение № 1079 от 1.03.2018 г. на САС по в. гр. д. № 509/2018 г./.

Като е стигнал до различни правни изводи районният съд е постановил неправилно определение, което следва да бъде отменено от настоящия съд, а делото следва да бъде върнато за продължаване на съдопроизводствените действия.

Частният жалбоподател е направил искане за присъждане на разноски в производството в размер на 15 лева за платена държавна такса. Съобразно разпоредбата на чл. 81 ГПК съдът е длъжен да се произнесе и по искането за разноски с всеки акт, с който приключва делото в съответната инстанция. Това се следва и по частните производства, когато те самите слагат край на делото по материалноправния спор или макар и да не са такива, след тях не се следва продължаване на съдебния спор. / Определение №234/24.06.2020 по дело №1958/2019 на ВКС/. Конкретният случай не е такъв, поради което съдът не дължи присъждане на разноските в рамките на настоящото производство.

Мотивиран от горното, Бургаският окръжен съд,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 260304/08.07.2021 г., постановено по гр. д. № 303/2021 г. по описа на Районен съд - Карнобат, с което производството по делото е прекратено и

ВРЪЩА делото на Районен съд - Карнобат за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____